727/05

Den 27. juni 2005 blev i sag nr. 65.000:

xxxxxxxx xxxxxx xxxxxxxx
xxxxxxxxxx xxx x
xxxx xxxxxx

mod

Topdanmark Forsikring A/S
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

Forsikringstageren, der har heltidsulykkesforsikring i Topdanmark Forsikring A/S, klager over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for et anmeldt ulykkestilfælde.

Selskabet har afvist at udbetale erstatning med henvisning til, at klagerens eventuelle krav er forældet efter forsikringsaftalelovens § 29.

Det fremgår af sagen, at selskabet den 12/1 2004 fra klageren modtog en anmeldelse, hvoraf det fremgår, at han den 24/5 1993 ramte en betonflise med sin højre fod, hvorefter der opstod stærke smerter i højre knæ. Af den vedlagte begyndelsesattest fremgår bl.a., at den første lægehjælp blev ydet den 25/5 1993.

Til brug for sagens behandling indhentede selskabet herefter de lægelige akter i sagen.

Af sygehusjournal af 6/8 1997 fremgår bl.a.:

> "For 4 år siden valgustraume med udadrotation af hø. knæ. I efterforløbet hævelse, siden smerter. Smerterne findes i siddende stilling, kun lette smerter når pt. bevæger sig, ingen øgede smerter ved aktivitet. Der er natlige smerter i form af berøringssmer-

2. 65.000

ter i sideleje samt smerter ved valgisering af knæ. Har siddende arbejde, hvor han er generet af knægenerne.

Objektivt:
Højre knæ: ingen ømhed af patella eller tetinakel, ingen intraartikulær ansamlig, ømhed sv.t. midterste del af mediale ledlinie samt lidt bagtil, ingen ømhed af leterale ledlinie, jeg finder ingen side- eller skuffeløshed, fuld bevægelighed.

Røntgen har vist let forkalkning i menisci bilateralt. Der er foretaget MR-scanning, der viser gennemgående læsion posteriort i både mediale- og lateralt menisk samt suchondral læsion lateralt i højre knæskal.

Pt. konfereret med R_1 H.W.: indikation for artroskopi: Pt. informeres om at det ikke nødvendigvis vil afhjælpe pt.'s gener ved artroskopien. Informeres om risici. Er fortsat interesseret i operation."

Klageren blev opereret i knæet den 7/10 1997. Om operationen er det i journaludskriften fra sygehuset anført, at der blev fundet udtalt bruskdegeneration på knæskallen samt meniskskader og generelle bruskdegenerationer på ledfladerne.

Af sygehusjournal af 23/6 1999 fremgår bl.a., at klageren den 14/6 1999 blev indlagt med højresidig hydarthron og stærke smerter i knæet.

Grundet fortsatte smerter i højre knæ blev klageren i 1999 henvist til speciallæge i ortopædisk kirurgi.

På baggrund af de indhentede oplysninger afviste selskabet at yde forsikringsdækning, hvilket blev meddelt klageren ved skrivelse af 29/4 2004.

Klageren påstår selskabet tilpligtet at yde forsikringsdækning. Klageren har til støtte herfor i skrivelse af 25/9 2004 til nævnet bl.a. anført, at hans tilstand tidligst kan karakteriseres som stationær i 2004, hvorfor forældelsesfristen først begynder at løbe på dette tidspunkt.

3. 65.000

Selskabet har over for nævnet fastholdt sin afgørelse. Til støtte herfor har selskabet i skrivelse af 6/10 2004 til nævnet bl.a. anført følgende:

"Et krav grundet i forsikringsaftalen anses forfaldet 14 dage efter det tidspunkt, hvor de kendsgerninger, der danner grundlag for kravet, er indtrådt, hvilket vil sige, når ulykken er sket, og dens følger har vist sig.

Kendskab til forfaldstidspunktet fastlægges oftest til det tidspunkt, hvor den primære behandling af skadelidte afsluttes, eller når skadelidte er klar over, eller burde være klar over, at ulykken har, eller vil, efterlade følger. Den 2-årige forældelsesfrist begynder derfor at løbe kort tid efter afslutningsdagen fra sygehuset i oktober 1997. Der var ikke planlagt yderligere fra lægelig side.

Forsikrede blev ved operation i 1997 bekendt med skaden og dens følger, herunder fremtidsudsigterne med knæet. Der er ikke efterfølgende tale om helbredende operation eller andet, der kan ændre billedet af skaden og følgerne. Den 2-årige frist for forældelse af krav begynder at løbe ca. ultimo 1997, og er derfor forældes ved udgangen af året 1999.

Anmeldelse om skaden modtages først den 12. januar 2004 og kravet er derfor ligeledes forældet den 5-årlige forældelsesregel."!

Nævnet udtaler:

Nævnet har gennemgået sagen, herunder samtlige de i sagen vedlagte journaludskrifter, og finder, at klageren allerede i 1997 har haft grund til at tro, at ulykken havde resulteret i en skade, der kunne give anledning til et krav mod selskabet. Nævnet finder herefter, at klagerens krav mod selskabet er forældet efter såvel den 2-årige som den 5-årige forældelsesfrist i forsikringsaftalelovens § 29 forud for anmeldelsen til selskabet den 12/1 2004.

4. 65.000

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann